

## Jaunojo kalvio verslas įsibėgėja Šiauliuose

2006 m. rugsėjo 20 d.  
Marina OSTAPENKO

Daugiau nei prieš metus šiaulietis Andrius Žiedas sumanė gimtajame mieste steigti kalvę ir sumanymą įgyvendina. Baigęs bakalauro studijas, įgijęs kalvystės praktikos Vokietijoje, 23-erių vaikiną nepanoro likti uždarbiauti svetur.

### Pradėjo nuo nulio

Jaunasis verslininkas prisimena, kaip įgijęs metalo plastikos specialybės bakalauro laipsnį Vilniaus dailės akademijos Telšių dailės fakultete ir padirbėjęs keturis mėnesius kalvėje Vokietijoje, nusprendė grįžti į gimtuosius Šiaulius.

„Supratau, kad noriu turėti savo verslą, dirbti viršininkui — ne man. Kurtis Šiauliuose pasirodė patogiau ir lengviau, galėjau rūpintis būsimu verslo reikalais, o ne buitimi, nes gyvenau su tėvais. Lėšų verslo pradžiai užsidirbau užsienyje“, — pasakojo Andrius.

Kalvei pirmiausia reikėjo patalpų. Rado jas netoli Šiaulių, savininkai leido neatlygintinai naudotis. Dar trūko darbo įrankių, svarbiausia — žaizdro ir plakto. „Naujo plakto

įsigyti nė nesvajojau, jų kainos siekia dešimtis tūkstančių eurų, tokių ir geriausi kalviai neįperka“, — aiškina jaunuolis.

Jau beprarasdamas viltį rasti kažką tinkamo, Andrius užklydo į vieną iš Šiaulių bendrovių, kurios vadovas ne tik sutiko išnuomoti plaktą, bet ir leido, kol verslas įsibėgės, neatlygintinai naudotis erdvaus garažo patalpomis. „Jau po pusės metų pradėjau šiai bendrovei mokėti nuomos mokesť“, — apie sėkmingą pradžią užsimena kalvis.

## **Draugo pagalba**

Tiesa, patalpų buvo maža, garažas buvo užgriozdintas įvairiausiomis šiukšlėmis. Porą savaičių Andrius kartu su geranoriškai jam sutikusi padėti draugu Arnu Gustaičiu kuopė šias šiukšles. Jau tuomet iš šeimos draugų Andrius gavo pirmą užsakymą — pagaminti vartus ir tvorelę. Tuomet Andriui ir Arnui dar trūko įrankių, nors dalį Andrius buvo radęs ir įsigijęs iš kaimo gyventojų, dalį pagaminęs pats, elektrinius pirkė naujus su kelių metų garantija, kad apsisaugotų nuo galimų gedimų.

Po trijų savaičių užsakymą vaikinai įvykdė. Jis ir dabartiniams klientams daro didžiausią įspūdį. Tačiau po jo atėjo ramybės metas. „Užsakymų beveik visai neturėjome, gaminome suvenyrus, smulkius daiktus. Žiemą vėl likau vienas. Arnui darbas su manimi buvo pirmoji patirtis kalvystės srityje. Matyt, jo tai „neužkabino“. Iki šiol esu ir turbūt visada būsiu dėkingas šiam žmogui, kad sunkiausiu metu jis buvo su manim ir man padėjo“, — tikina Andrius.

## Nesigaili likęs gimtinėje

Patyrę Šiaulių kalviai Andrių atkalbinėjo, tikino, kad neturėdamas 80-100 tūkstančių litų jis savo verslo nepradės. „Kvietė eiti dirbti pas save, gerą algą siūlė — 2500 litų, — atskleidžia vaikinai, — bet užsispyriau. Norėjau įrodyti, kad ir pats esu šio to vertas“. Investavęs tik 20 tūkstančių litų į savo verslą, po ramios žiemos Andrius vėl griebėsi veiklos.

Reikėjo pagalbininkų. Taip kalvėje atsirado Marius Budraitis ir Dominykas Svetikas. Su Mariumi Andrius kartu studijuoja Šiaulių universitete magistrantūroje. Su šiauliečiu Dominyku susipažino Telšiuose, šis dabar studijuoja tą pačią specialybę, kurią baigė Andrius. Mariui darbas kalvėje — ne naujiena. Jis turi beveik metų tokio darbo patirtį, Dominykui kalvystė — nauja veikla. Kaip bebūtų vaikinų trijulė kalvėje sukasi kaip darbščios bitutės, juo labiau, kad užsakymų dabar netrūksta.

„Kodėl pasivadinote „Velnio kalviai“?“, — teiraujosi. Andrius žvilgteli į Marių ir šis pradeda pasakoti: „Mūsų kalvėje nuo žaizdro sklinda toks karštis, kad jautiesi lyg pragare. Be to velnias, jei neklystų, — amatininkų, o ypač kalvių globėjas. Svarstėme įvairius kalvės pavadinimo variantus, pavyzdžiui, „Pinčiuko kalviai“, bet galiausia apsistojome ties velniu“.

Domiuosi: „Ar Šiauliuose jaučiate didelę konkurenciją?“. Andrius atsako: „Kokybiškas darbas ir palyginti žemos kainos užtikrina klientūrą. Mus pripažino ir kiti kalviai, nespėdami atlikti užsakymų, klientus jie siunčia pas mus“.

„Velnio kalviai“ — besikurianti įmonė, trys jauni kalviai kol kas dirba su individualios veiklos pažymėjimais.

„Ateityje tikiuosi tapti pilnavertės bendrovės savininku“, — šypsosi A. Žiedas ir tikina nesigailįs, kad liko Šiauliuose.



Jaunasis kalvis Andrius Žiedas skaičiuoja į savo verslą investuotas lėšas: „Pradžioje pakako apie 20 tūkstančių litų, nors vyresnės kartos kalviai teigė, jog reikės 100 tūkstančių litų“.



„Iš šunų prieglaudos paimta Merè Ly — vienintelė mergina mūsų kalvėje“, — šmaikštauja (iš dešinės) Andrius Žiedas, Dominykas Svetikas ir Marius Budraitis, įsitaisę ant ir greta pačių gamybos juodo metalo suolo.



Vorai jaunųjų kalvių kalvėje — metaliniai.



Marius Budraitis dirba prie plakto. Jis skirtas pramoniniam naudojimui, tačiau jaunieji kalviai jį pritaikė savo darbams kurti.



Kalvėje dirbama kaimuose rastais ir pačių darytais įrankiais. Dominykas (dešinėje) Andriui talkina nuo šių metų birželio.

Sauliaus JANKAUSKO nuotr.

<http://old.skrastas.lt/?>

[data=2006-09-25&rub=1141823599&id=1158678292&pried=2006-09-20](http://old.skrastas.lt/?data=2006-09-25&rub=1141823599&id=1158678292&pried=2006-09-20)